

tingene til at harmonere, hvor man kan indføre de højere standarder i ulandene, er det selvfølgelig indlysende det eneste rigtige. Jeg siger bare også, at hvis man kender til virkeligheden i nogle af de ulande, så kan man spørge, hvad der kommer først: de højere standarder eller udviklingen?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så må jeg bare sige til hr. Martin Lidegaard, at jeg håber, vi kan diskutere os frem til en holdbar, etisk konklusion på det her. For det er jo ret væsentligt trods alt.

Hvis vi bevæger os ind i en diskussion, hvor vi accepterer et tema, der hedder, at vi må indstille os på, at vi skal ofre nogle menneskeliv, så synes jeg simpelt hen, vi er inde på et vildspor. Vi skal hjælpe med til at løse ulandenes problemer og markedsadgang osv., det skal vi, men aldrig på bekostning af vores eget beskyttelsesniveau, som vi alle sammen har forpligtet os til skal være stadig højere.

Jeg stillede faktisk hr. Martin Lidegaard det spørgsmål, om han er enig i, at det, der er vores politiske opgave her i Folketinget, er at sikre et stadig højere beskyttelsesniveau på miljø og sundhed, aldrig et lavere, men et stadig højere. Og hr. Lidegaard ved jo godt, hvem der ville have fordel, hvis vi slækkede på standarden. Det ville de store selskaber, de store amerikanske frugtkompagnier, gensplejningselskaber. De høster gevinsten. Det er jo ikke de fattige mennesker, der høster gevinsten.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu skal man nok vare sig for så kraftige generaliseringer som dem, hr. Keld Albrechtsen er ude i her i sidste omgang.

Hvis vi nu starter med den etiske fordring, så vil jeg gerne sige, hvis det er det, hr. Keld Albrechtsen fisker efter, at selvfølgelig er målet for Det Radikale Venstre og for mig, at der ikke skal gå noget menneskeliv tabt noget som helst sted i verden. Det tror jeg det vil være for alle politikere i denne her Folketingssal.

Men jeg vil stadig holde fast i, at det ikke fritager os fra at vurdere, hvordan vi hurtigst nærmer os den målsætning. Jeg vil sige det på den måde, at der skal arbejdes mest effektivt for den.

Dernæst bliver jeg spurgt, om det er et mål for Det Radikale Venstre at forhøje standarderne så meget som muligt uanset hvad. Det tror jeg

egentlig ikke jeg kan skrive under på det er. Jeg tror, at vi nogle gange er i en afvejning af, hvad der er de økonomiske konsekvenser og de kvalitetsmæssige konsekvenser for den sags skyld.

Jeg skulle hilse og sige, at nogle af de produkter, der er mest sterile og hygiejnemæssigt rigtige osv., jo også nogle gange er forholdsvis kedelige, hvorimod noget, der ikke er særligt hygiejnisk, godt kan smage fantastisk osv. Der er en masse hensyn at tage. Det er jo en balance.

Men vi, og det vil hr. Keld Albrechtsen vide, er selvfølgelig meget optaget af, at standarderne ligger højt i forhold til sundhed. Det skal de selvfølgelig. Men om det er det eneste parameter, man ligesom vurderer og siger, at det bare skal op, op, op, op, op uanset hvad? Jeg tror ikke, at vi tænker så, nu vil jeg ikke sige firkanter, for det ville være uhøfligt over for hr. Keld Albrechtsen, det ville ligge mig fjernt. Men vi tænker ikke så enstrenget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, jeg synes, det her har været en overraskende debat, fordi partier som Det Radikale Venstre og SF jo er partier, som Enhedslisten har et tæt samarbejde med, når det gælder miljø og sundhed, og som vi normalt også kan nå til enighed med om væsentlige spørgsmål, især når det gælder om f.eks. at forsøge på at samle et flertal i Folketinget for at få grebet ind over for et konkret giftstof, reducere tobaksskadelighed og alt muligt. Alle disse sager, alle kender dem jo. Anvendelse af EU's miljøgaranti til at forhindre nitritter i fødevarer og alt muligt.

Den tankegang, at vi nu pludselig skulle vende det på hovedet og sige, at vi skulle til at sænke standarder, må jeg indrømme er mig så fremmed. Det var også derfor, jeg stillede spørgsmål til hr. Martin Lidegaard. Det er en alt for stor kolbøtte for mig, må jeg sige. Der kan jeg simpelt hen ikke være med.

Kl. 17.35

Hr. Martin Lidegaard kan ikke engang svare klart på mit spørgsmål om, om han er enig i, at vores forpligtelse er at gennemføre et stadig højere beskyttelsesniveau. Selvfølgelig for alle mennesker på kloden både i ulandene og i vores egne europæiske lande og her i Danmark, selvfølgelig for alle mennesker på kloden. Det gør man ikke ved at begynde at sænke standarder.